

“Mensen fleuren helemaal op als ze Billie zien”

Vrijwilliger Patrick Janssen en zijn hond zijn welkome gasten bij Griffioen

Door Minke Koks

Dienstbaar zijn loopt als een rode draad door Patrick Janssen's (49) leven. Wanneer hij de kans krijgt om anderen te helpen, dan doet hij dat. Gewoon omdat hij dat kan én hij is er goed in, zo is gebleken. In zijn professionele leven werkt hij als gezinsbehandelaar met jongeren. Sinds kort bezoekt hij als vrijwilliger een groepje bewoners van Griffioen. Dat doet hij samen met Billie, zijn twee jaar oude Australische Labradoodle.

Het effect van hun bezoekjes is ongekend. Patrick ziet ouderen met een verhoogd risico op eenzaamheid opbloeien en uit hun schulp kruipen. “De lach op hun gezicht als ze haar zien zegt eigenlijk alles”, weet hij. “Dankzij Billie is de drempel om binnen te komen en om samen naar buiten te gaan vele malen lager geworden.”

Out-of-the-box

Patrick werkt al jaren als gezinsbehandelaar met jongeren. Hij denkt graag out-of-the-box en komt geregeld met nieuwe ideeën die zijn doelgroep mogelijk zouden kunnen helpen. Zo ook toen hij voorstelde om Billie mee naar zijn werk te nemen. “Ze is zo'n lieve en rustige hond. Empathisch ook. Ze voelt feilloos aan wanneer iemand extra steun nodig heeft. Dan kruipt ze bij diegene op schoot of legt haar kopje bij die persoon neer. Ik zie hoeveel dat met hen doet. Ze ontspannen zich vrijwel direct.” Een enorm succes dus. Reden te meer om ook bij Griffioen langs te gaan.

Honden hebben een gunstige werking op het tegengaan van depressie en eenzaamheid. Volgens onderzoek blijkt dat het aaien van een hond het 'stresshormoon' cortisol verlaagt en het 'gelukshormoon' oxytocine vrijmaakt. Dat ervaart Patrick ook zo: “Ik zie wat de komst van Billie voor hen betekent. De verandering is enorm. Ze fleuren helemaal op als ze haar zien.”

Hé Billie!

Hij merkt ook dat Billie ervoor zorgt dat praten gemakkelijker gaat. Daarnaast nodigt zijn eigen oprechte houding naar mensen toe ook uit om te delen. Bij Griffioen doet hij dat als bezoeker, niet als therapeut. “De ene keer praten we, de andere keer blijft het bij aaien. Nu het lente is, is het wellicht een goed idee om ook samen naar buiten te gaan om een wandelingetje te maken of een balletje te gooien.” Patrick is overtuigd van de heilzaamheid van Billie's rol in hun bezoekjes. Hij ziet het aan de reacties van de mensen die hij bezoekt: “Ze willen graag dat je terugkomt en kijken uit naar de volgende afspraak. Het is niet ‘hé Patrick!’, maar altijd eerst ‘Hé Billie!’ als ze ons zien”, lacht hij.

Patrick heeft een extra training gevolgd zodat hij goed in de gaten kan houden hoe de mensen reageren op de hond en, even zo belangrijk, hoe Billie reageert op mensen. Het is daarbij van belang om te kijken of het matcht tussen de hond en de persoon.